

CHAPITRE 8. — *Dispositions finales*

Art. 22. Le Gouvernement flamand évalue le présent décret deux ans après sa date d'entrée en vigueur.

Art. 23. Le Gouvernement flamand arrête, pour chaque disposition du présent décret, la date d'entrée en vigueur.

Promulguons le présent décret, ordonnons qu'il soit publié au *Moniteur belge*.

Bruxelles, le 22 décembre 2023.

Le ministre-président du Gouvernement flamand,
J. JAMBON

La ministre flamande de l'Administration intérieure, de la Gouvernance publique,
de l'Insertion civique et de l'Égalité des Chances,
G. RUTTEN

La ministre flamande de la Justice et du Maintien, de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire,
de l'Énergie et du Tourisme,
Z. DEMIR

Note

(1) Session 2023-2024

Documents : – Projet de décret : 1835 – N° 1

– Rapport : 1835 – N° 2

– Texte adopté en séance plénière : 1835 – N° 3

Annales - Discussion et adoption : séances du 20 décembre 2023.

VLAAMSE OVERHEID

[C – 2024/001153]

10 JANUARI 2024. — Besluit van de Vlaamse Regering over de beoordeling van schade aan de natuur in het Vlaams Ecologisch Netwerk

Rechtsgronden

Dit besluit is gebaseerd op:

- het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, artikel 26*bis*, §§ 1 en 2, ingevoegd bij het decreet van 19 juli 2002.

Vormvereisten

De volgende vormvereisten zijn vervuld:

- De Inspectie van Financiën heeft advies gegeven op 12 juni 2023.

- De Mineraad heeft geen advies gegeven.

- De SARO heeft geen advies gegeven.

- De Raad van State, Afdeling Wetgeving, verleende een advies op 29 november 2023.

Motivering

Dit besluit is gebaseerd op de volgende motieven:

- De vaste rechtspraak gaat ervan uit dat de schade zoals bedoeld in de VEN-toets geen minimale ernst of schadedrempel impliceert. Elke vorm van schade aan de natuur, hoe beperkt die ook is, komt dus in aanmerking. Zo oordeelde de Raad voor Vergunningsbetwistingen dat ook schade die betrekking heeft op een enkele soort, in rekening moet worden gebracht.

- Het ontbreken van een schadedrempel zorgt in de praktijk voor heel wat discussies. Bij direct ruimtebeslag binnen het VEN kan de schade aan de natuur eenvoudig(er) worden begroot, maar bij indirecte effecten is dat een erg moeilijke oefening. Er is dan ook behoefte aan enige objectivering of duidelijke handvaten om het schadebegrip inhoudelijk in te vullen. Het huidige artikel 26*bis* van het Natuurdecreet biedt daarvoor een grondslag. Dat artikel bepaalt immers dat de Vlaamse Regering kan vastleggen hoe aangetoond moet worden dat een activiteit geen onvermijdbare en onherstelbare schade aan de natuur in het VEN kan veroorzaken.

- Tot op vandaag werd niet gebruikgemaakt van die mogelijkheid en ontbreekt bijgevolg een toetsingskader om het schadebegrip te beoordelen.

- Met dit besluit wil de Vlaamse Regering uitvoering geven aan de mogelijkheid uit artikel 26*bis*, § 1, derde lid, van het Natuurdecreet, waarin wordt vastgelegd dat ze kan bepalen hoe aangetoond moet worden dat een activiteit geen onvermijdbare en onherstelbare schade aan de natuur in het VEN kan veroorzaken.

Initiatiefnemer

Dit besluit wordt voorgesteld door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme.

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

HOOFDSTUK 1. — *Definities*

Artikel 1. In dit besluit wordt verstaan onder:

1° decreet van 21 oktober 1997: het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;

2° schade: elke aantasting van de actueel aanwezige natuur;

3° soorten: soorten andere dan plantensoorten die zijn opgenomen in de categorieën 1, 2 of 3 van bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 15 mei 2009 met betrekking tot soortenbescherming en soortenbeheer.

HOOFDSTUK 2. — *Beoordeling van de schade*

Art. 2. Als de kans bestaat dat een activiteit schade aan de actueel aanwezige natuur in het VEN kan veroorzaken, toont de aanvrager van de toestemming of de vergunning, respectievelijk de persoon die de melding of de kennisgeving, doet aan dat de activiteit geen schade veroorzaakt aan de actueel aanwezige natuur in het VEN of dat de schade herstelbaar is.

Schade aan soorten wordt beoordeeld op het niveau van het leefgebied van de soort dat voorkomt in het VEN.

Activiteiten die alleen betrekking hebben op het natuurbeheer in uitvoering van een goedgekeurd beheerplan binnen het VEN, worden nooit geacht schadelijke gevolgen te hebben.

Art. 3. Om de schade te beoordelen, kan de aanvrager rekening houden met al de volgende elementen:

1° maatregelen die functioneel verbonden zijn aan de uitvoering van de activiteit en waarmee wordt beoogd schadelijke gevolgen die rechtstreeks of onrechtstreeks uit de voorgenomen activiteit voortvloeien, te voorkomen of te verminderen;

2° de effecten, waaronder een vastgestelde neerwaartse trend, van uitgevoerde of in uitvoering zijnde maatregelen die zijn opgenomen in de volgende bestaande plannen of programma's, als dat plan of programma dan wel de maatregelen die erin opgenomen zijn, een impact hebben op het VEN-gebied waarop de activiteit betrekking heeft, zoals:

- a) de natuurrichtplannen, vermeld in artikel 2, 39°, van het decreet van 21 oktober 1997;
- b) de soortenbeschermingsprogramma's, vermeld in artikel 2, 68°, van het voormelde decreet;
- c) de natuurbeheerplannen, vermeld in hoofdstuk IV, afdeling 2, van het voormelde decreet;
- d) de programmatische aanpak, vermeld in artikel 50ter, § 4, van het voormelde decreet.

HOOFDSTUK 3. — *Herstelbaarheid van de schade*

Art. 4. § 1. De aanvrager toont aan dat de schade herstelbaar is.

De schade aan een natuurlijke habitat of leefgebied ingevolge directe ingrepen is herstelbaar als vermeld in het eerste lid, als de volgende voorwaarden zijn vervuld:

1° Er is een herstel mogelijk op de plaats van de beschadiging met een kwantitatief en kwalitatief gelijkaardig habitat of een kwantitatief en kwalitatief gelijkaardig leefgebied als de habitat die of het leefgebied dat er voor de beschadiging aanwezig was;

2° binnen een zo kort mogelijke termijn vanaf de aanvang van de activiteit, respectievelijk de uitvoering van de fysieke ingreep zal een kwantitatief en kwalitatief gelijkaardig natuurlijke habitat of een kwantitatief en kwalitatief gelijkaardig leefgebied als de habitat die of het leefgebied dat er voor de beschadiging aanwezig was, tot stand komen.

De schade aan een natuurlijke habitat of leefgebied ingevolge indirecte ingrepen is herstelbaar als vermeld in het eerste lid, als ofwel wordt voldaan aan de voorwaarden vermeld in het tweede lid, ofwel wordt aangetoond dat de effecten van het project de gebiedsspecifieke vastgestelde neerwaartse trend die het gevolg van de maatregelen als vermeld in artikel 3, 2° niet hypothekeert.

§ 2. De aanvrager kan spontaan herstel in aanmerking nemen als hij op gemotiveerde wijze kan aantonen dat dat herstel zich daadwerkelijk zal voordoen. In het voormelde geval toont de aanvrager aan dat de specifieke abiotische en biotische elementen die vereist zijn opdat het herstel zich daadwerkelijk kan voordoen, aanwezig zijn of gerealiseerd zullen worden.

§ 3. Het herstel kan ook door de uitvoering van fysieke ingrepen of natuurbeheermaatregelen door de aanvrager of een derde tot stand worden gebracht.

HOOFDSTUK 4. — *Gegevens van de VEN-toets*

Art. 5. § 1. In dit artikel wordt verstaan onder agentschap: het agentschap, vermeld in artikel 2, 60°, van het decreet van 21 oktober 1997.

§ 2. De beoordeling van de vraag of er sprake is van onvermijdbare en onherstelbare schade aan de natuur in het VEN omvat:

1° een beschrijving van de actuele natuurlijke habitats of leefgebieden die binnen het VEN voorkomen aan de hand van wetenschappelijk bronnenmateriaal, terreinbezoek, of andere relevante stukken;

2° een beschrijving van de effecten van de voorgenomen activiteit, waarin de volgende zaken aan bod komen:

a) een beschrijving van de effecten door direct ruimtebeslag, zoals ecotoop- en biotoopverlies, versnippering en barrière-effecten, bodemverstoring en structuurwijziging van waterlopen, en van de effecten door de wijziging van abiotische omstandigheden, zoals verstoring van de waterhuishouding, verzuring, vermessing, rustverstoring en vergiftiging;

b) een beschrijving van de invloedssfeer van de effecten;

c) een beschrijving van de termijneffecten, en ook een beschrijving van de permanente en tijdelijke effecten;

d) een beschrijving de cumulatie van effecten met andere bestaande of goedgekeurde projecten;

3° een beoordeling van de eventuele schade aan de natuur in het VEN die de voorgenomen activiteit kan veroorzaken, en de herstelbaarheid van die schade, waarbij rekening kan worden gehouden met al de volgende maatregelen:

a) maatregelen die functioneel verbonden zijn aan de uitvoering van de activiteit en waarmee wordt beoogd de eventuele schadelijke gevolgen die rechtstreeks uit de voorgenomen activiteit voortvloeien, te voorkomen of te verminderen;

b) maatregelen, waaronder de maatregelen die zijn opgenomen in de plannen en programma's, vermeld in artikel 3, 2°, als het gaat om de voortzetting van maatregelen die al zijn uitgevoerd of maatregelen die al bestaan en die worden uitgevoerd;

c) de natuurlijke dynamiek in het VEN-gebied in kwestie;

4° in voorkomend geval, een beoordeling van de herstelbaarheid van de schade, waarbij:

a) in geval van een tijdelijke activiteit of ingreep wordt aangegeven wanneer de activiteit zal worden beëindigd, respectievelijk wanneer de ingreep ongedaan zal worden gemaakt;

b) er wordt aangegeven op welke wijze het herstel tot stand zal worden gebracht en welke maatregelen in voorkomend geval vereist zijn;

c) er op onderbouwde wijze wordt aangetoond op welke wijze het herstel zich zal voltrekken overeenkomstig artikel 4.

§ 3. Het agentschap verleent advies aan de overheid, vermeld in artikel 26bis, § 1 van het decreet van 21 oktober 1997, over de beoordeling van de onvermijdbare en onherstelbare schade.

HOOFDSTUK 5. — Slotbepalingen

Art. 6. Dit besluit is van toepassing op vergunningsaanvragen of meldingen die worden ingediend vanaf de datum van de inwerkingtreding van dit besluit.

Art. 7. De Vlaamse minister, bevoegd voor de omgeving en de natuur, is belast met de uitvoering van dit besluit.
Brussel, 10 januari 2024.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
J. JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,
Z. DEMIR

TRADUCTION

AUTORITE FLAMANDE

[C – 2024/001153]

10 JANVIER 2024. — Arrêté du Gouvernement flamand relatif à l'évaluation des préjudices à la nature dans le Réseau écologique flamand

Fondement juridique

Le présent arrêté est fondé sur :

- le décret du 21 octobre 1997 relatif à la conservation de la nature et le milieu naturel, article 26bis, §§ 1er et 2, insérés par le décret du 19 juillet 2002.

Formalités

Les formalités suivantes ont été remplies :

- L'Inspection des Finances a rendu un avis le 12 juin 2023.
- Le Conseil flamand de l'Environnement et de la Nature n'a pas rendu d'avis.
- Le SARO n'a pas rendu d'avis.
- Le Conseil d'État, section de Législation, a rendu son avis le 29 novembre 2023.

Motivation

Le présent arrêté est fondé sur les motifs suivants :

- La jurisprudence constante part du principe que le préjudice tel que visé dans l'évaluation VEN n'implique pas un seuil minimal de gravité ou de préjudice. Tout type de préjudice à la nature, même limité, est donc éligible. Le Conseil du Contentieux des Permis a, par exemple, décidé que les préjudices liés à une seule espèce doivent également être pris en compte.

- L'absence d'un seuil de préjudice provoque de nombreux débats dans la pratique. En ce qui concerne l'occupation directe de l'espace dans le VEN, les préjudices à la nature peuvent être estimés (plus) facilement, mais pour ce qui est des effets indirects, l'exercice est très difficile. Il est donc nécessaire d'objectiver ou d'orienter clairement le contenu de la notion de préjudice. L'actuel article 26bis du décret sur la nature constitue une base à cet égard. En effet, cet article stipule que le Gouvernement flamand peut déterminer les modalités selon lesquelles il doit être démontré qu'une activité ne peut causer aucun préjudice inévitable et irréparable à la nature dans le VEN.

- Jusqu'à présent, cette possibilité n'a pas été utilisée et, par conséquent, il n'existe pas de cadre d'appréciation pour évaluer la notion de préjudice.

- Par le présent arrêté, le Gouvernement flamand veut mettre en œuvre la possibilité de l'article 26bis, § 1er, alinéa 3, du décret sur la nature, qui stipule qu'il peut déterminer les modalités selon lesquelles il doit être démontré qu'une activité ne peut causer aucun préjudice inévitable et irréparable à la nature dans le VEN.

Initiateur

Le présent arrêté est proposé par la ministre flamande de la Justice et du Maintien, de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme.

Après délibération,

LE GOUVERNEMENT FLAMAND ARRÊTE :

CHAPITRE 1er. — Définitions

Article 1er. Dans le présent arrêté, on entend par :

1° décret du 21 octobre 1997 : le décret du 21 octobre 1997 concernant la conservation de la nature et le milieu naturel ;

2° préjudice : toute atteinte à la nature actuellement présente ;

3° espèces : les espèces autres que les espèces végétales reprises aux catégories 1, 2 ou 3 de l'annexe 1re à l'arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 relatif à la protection et à la gestion des espèces.

CHAPITRE 2. — Evolution du préjudice

Art. 2. Si une activité est susceptible de causer des préjudices à la nature actuellement présente dans le VEN, le demandeur de l'autorisation ou du permis, respectivement la personne effectuant la déclaration ou la notification, doit démontrer que l'activité ne cause pas de préjudices à la nature actuellement présente dans le VEN ou que les préjudices peuvent être réparés.

Les préjudices causés aux espèces sont évalués au niveau de l'aire de répartition de l'espèce dans le VEN.

Les activités liées uniquement à la gestion de la nature en exécution d'un plan de gestion approuvé au sein du VEN ne sont jamais considérées comme ayant des effets nuisibles.

Art. 3. Pour évaluer les préjudices, le demandeur peut prendre en compte tous les éléments suivants :

1° les mesures qui sont fonctionnellement liées à la mise en œuvre de l'activité et qui visent à prévenir ou à réduire les effets nuisibles résultant directement ou indirectement de l'activité projetée ;

2° les effets, y compris toute tendance à la baisse identifiée, des mesures mises en œuvre ou en cours de mise en œuvre qui sont reprises dans les plans ou programmes existants suivants, si ce plan ou programme ou les mesures qui y sont reprises ont un impact sur la zone VEN concernée par l'activité, tels que :

- a) les plans directeurs de la nature, visés à l'article 2, 39°, du décret du 21 octobre 1997 ;
- b) les programmes de protection des espèces, visés à l'article 2, 68°, du décret précité ;
- c) les plans de gestion de la nature, visés au chapitre IV, section 2, du décret précité ;
- d) l'approche programmatique, visée à l'article 50ter, § 4, du décret précité.

CHAPITRE 3. — Réparabilité du préjudice

Art. 4. § 1er. Le demandeur démontre que le préjudice est réparable.

Les préjudices à un habitat naturel ou à une aire de répartition à la suite d'interventions directes sont réparables comme indiqué à l'alinéa 1er, si les conditions suivantes sont remplies :

1° La réparation est possible sur le site du préjudice avec un habitat ou une aire de répartition quantitativement et qualitativement similaire à celui/celle qui existait avant le préjudice ;

2° dans le délai le plus court possible à compter du début de l'activité, respectivement de la mise en œuvre de l'intervention physique, un habitat naturel ou une aire de répartition quantitativement et qualitativement similaire à celui/celle qui existait avant le préjudice sera établi.

Les préjudices causés à un habitat naturel ou à une aire de répartition par des interventions indirectes sont réparables conformément à l'alinéa 1er, si les conditions visées à l'alinéa 2 sont remplies ou s'il est démontré que les effets du projet ne compromettent pas la tendance à la baisse identifiée spécifique à la zone, qui peut résulter des mesures telles que visées à l'article 3, 2°.

§ 2. Le demandeur peut envisager une réparation spontanée s'il peut démontrer de manière motivée que cette réparation aura effectivement lieu. Dans ce cas, le demandeur démontre que les éléments abiotiques et biotiques spécifiques requis afin que la réparation puisse effectivement avoir lieu, sont présents ou seront réalisés.

§ 3. La réparation peut également être réalisée par la mise en œuvre d'interventions physiques ou de mesures de gestion de la nature par le demandeur ou un tiers.

CHAPITRE 4. — Données de l'évaluation VEN

Art. 5. § 1er. Dans le présent article, on entend par agence : l'agence visée à l'article 2, 60°, du décret du 21 octobre 1997.

§ 2. L'évaluation de la question s'il s'agit de préjudices inévitables et irréparables à la nature dans le VEN comprend :

1° une description des habitats naturels ou aires de répartition actuels présents dans le VEN, basée sur des sources scientifiques, une visite du terrain ou d'autres documents pertinents ;

2° une description des effets de l'activité projetée, couvrant les éléments suivants :

a) une description des effets dus à l'occupation directe de l'espace, tels que la perte d'écosystème et de biotope, la fragmentation et les effets de barrière, la perturbation des sols et la modification de la structure des cours d'eau, et des effets dus à la modification des conditions abiotiques, tels que la perturbation du régime hydrologique, l'acidification, l'eutrophisation, la perturbation de la tranquillité et l'empoisonnement ;

b) une description de la zone d'influence des effets ;

c) une description des effets à terme, ainsi qu'une description des effets permanents et temporaires ;

d) une description du cumul d'effets avec d'autres projets existants ou approuvés ;

3° une évaluation des préjudices éventuels que l'activité projetée peut causer à la nature dans le VEN et de la réparabilité de ces préjudices, qui peut tenir compte de toutes les mesures suivantes :

a) les mesures qui sont fonctionnellement liées à la mise en œuvre de l'activité et qui visent à prévenir ou à réduire les effets nuisibles éventuels résultant directement de l'activité projetée ;

b) les mesures, y compris celles reprises dans les plans et programmes visés à l'article 3, 2°, si elles s'inscrivent dans la continuité de mesures déjà mises en œuvre, ou de mesures déjà en place et en cours de mise en œuvre ;

c) la dynamique naturelle de la zone VEN en question ;

4° le cas échéant, une évaluation de la réparabilité des préjudices :

a) indiquant, dans le cas d'une activité ou intervention temporaire, quand l'activité prendra fin, respectivement quand l'intervention sera annulée ;

b) indiquant comment la réparation sera réalisée et quelles sont les mesures requises le cas échéant ;

c) démontrant de manière étayée comment la réparation aura lieu conformément à l'article 4.

§ 3. L'agence rend des avis à l'autorité, visée à l'article 26bis, § 1er, du décret du 21 octobre 1997, sur l'évaluation des préjudices inévitables et irréparables.

CHAPITRE 5. — *Dispositions finales*

Art. 6. Le présent arrêté s'applique aux demandes d'autorisation ou déclarations introduites à partir de la date d'entrée en vigueur du présent arrêté.

Art. 7. Le ministre flamand ayant l'environnement, l'aménagement du territoire et la nature dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, le 10 janvier 2024.

Le ministre-président du Gouvernement flamand,

J. JAMBON

La ministre flamande de la Justice et du Maintien, de l'Environnement
et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme,

Z. DEMIR

VLAAMSE OVERHEID

[C – 2024/001284]

12 JANUARI 2024. — Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding en het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2017 betreffende wijk-werken

Rechtsgronden

Dit besluit is gebaseerd op:

- het artikel 5, 8° van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern zelfstandig agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding" gewijzigd bij decreten van 24 april 2015 en van 7 juli 2017;
- artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
- het Wijk-werkendecreet van 7 juli 2017, gewijzigd bij het decreet van 8 juni 2018.

Vormvereisten

De volgende vormvereisten zijn vervuld:

- De raad van bestuur van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding heeft een positief advies gegeven op 14 juni 2023
- De Inspectie van Financiën heeft een positief advies gegeven op 22 juni 2023
- Met toepassing van artikel 31 § 2, 2° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 ter uitvoering van de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019, is voor dit dossier het gemotiveerd akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor de begroting, niet vereist.
- Het ontwerp van besluit werd in overeenstemming gebracht met het Wetgevingstechnisch - en Taaladvies nr. 2023/265, gegeven op 29 juni 2023.
- De Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens heeft advies nr. 2023/114 gegeven op 12 september 2023.
- De Gegevensbeschermingsautoriteit heeft advies nr. 65/2023 gegeven op 15 september 2023.
- Met toepassing van artikel 84, § 5, van de wetten "op de Raad van State", gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de Raad van State op 22 december 2023 beslist om geen advies te verlenen in het kader van voorliggend ontwerp van besluit.

Motivering

Dit besluit is gebaseerd op de volgende motieven:

- Er zijn aanpassingen nodig aan het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2017 betreffende wijk-werken (hierna: Besluit Wijk-werken) om vanaf 17 december 2023 de uitgifte van de wijk-werkcheques door VDAB mogelijk te maken. VDAB lanceerde in 2021 en 2022 een oproep om de uitgifte van de wijk-werkcheques uit te besteden, maar geen enkele uitgiftemaatschappij was bereid zich kandidaat te stellen. Om de uitgifte van de wijk-werkcheques en de continuïteit van de maatregel niet in het gedrang te brengen, zal VDAB de uitgifte overnemen.
- De analyse en de evaluatie van de maatregel wijk-werken brachten een aantal verbeterpunten aan het licht. Dit ontwerp van besluit bevat een aantal wijzigingsvoorstellen om daaraan tegemoet te komen.
- Het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2017 betreffende wijk-werken wordt ook aangepast aan de bepalingen van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur, en aan de regelgeving over maatwerk bij individuele inschakeling die in werking treedt vanaf 1 juli 2023.

Initiatiefnemer

Dit besluit wordt voorgesteld door de Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw.

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

HOOFDSTUK 1. — Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding

Artikel 1. In artikel 1, eerste lid, 31°, c), van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 6 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 2) wordt vervangen door wat volgt:

"2) een tewerkstellingsprogramma in het kader van individueel maatwerk als vermeld in het decreet van 14 januari 2022 over maatwerk bij individuele inschakeling, als een loonpremie als vermeld in hoofdstuk 4, afdeling 2, van het voormelde decreet, en een begeleidingspremie als vermeld in hoofdstuk 4, afdeling 3, van het voormelde decreet, wordt toegekend;"

2° punt 5) wordt opgeheven.